

خشونت نمادین: گفت و شنودهایی با بورديو مایکل بوراووی (۲۰۱۹)، انتشارات دانشگاه دوک

آزاده حیدری (نویسنده مسؤول)

دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات انگلیسی، موسسه آموزش عالی غیرانتفاعی ارشاد دماوند، تهران، ایران
فرزانه دوستی

دکترای زبان و ادبیات انگلیسی، واحد تهران مرکز، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

چکیده

کتاب تازه نشریافته *خشونت نمادین: گفت و شنودهایی با بورديو* (۲۰۱۹) مفهوم «خشونت نمادین» را از منظر بورديو، جامعه‌شناس فقید، در نشست انتقادی با پیشینیان خود قرار می‌دهد تا درباره معانی چند جانبه، محدودیت‌ها و تکامل زمانی این مفهوم بحث کند. کتاب در نه فصل اصلی و ۲۴۰ صفحه نگاشته شده است و اینگونه آغاز می‌شود که مایکل بوراووی، نویسنده نومارکسیست، تضاد دیرینه خود را با پیر بورديو، فیلسوف و جامعه‌شناس فرانسوی شرح می‌دهد، موضوعی که او در دهه‌های گذشته در کنفرانس‌های مختلف مطرح کرده است. جلد حاضر حاوی پنج‌گانه‌ی نقد قبلی وی است که اکنون برای خوانندگان انگلیسی زبان بازنویسی شده است. بوراووی سال‌ها همواره نسبت به مفاهیم بورديویی به دیده‌ی تردید می‌نگریست. او در آغاز بر این باور بود بورديو بیشتر ایده‌های منتقدان و جامعه‌شناسانی نظیر فانون، گرامشی، فریر و دوبوار را به سرقت برده است تا اینکه مشارکتی واقعی در بسط و توسعه آنها داشته باشد. سپس، در دوره‌ی «بوت کمپ» در خصوص اندیشه‌ی بورديو به سرپرستی لوئیک وکان در بهار ۲۰۰۵ شرکت می‌کند و افق دید او نسبت به چشم‌انداز در حال گسترش آثار بورديو وسعت پیدا می‌کند. وی طرحی کامل و جامع از آثار مهم بورديو را ارائه داده و عملکرد اصلی اصطلاح «خشونت نمادین» را در شکل‌گیری هر یک از این آثار بیان می‌کند - اصطلاحی که بورديو از دهه ۱۹۷۰ در آثار خود معرفی کرده (۱۹۷۷، ۱۹۹۲، ۲۰۰۱) و از آن به عنوان *خشونت* ملازم یاد می‌کند که «حتی برای قربانیانش غیرقابل مشاهده و نامرئی است، و بیشتر اوقات از طریق کانال‌های صرفاً نمادین ارتباطات و ادراک، شناخت، یا حتی احساسات اعمال می‌شود» (سلطه مرد/نه بورديو ۱-۲).

واژگان کلیدی: فلسفه؛ مارکسیسم؛ جامعه‌شناسی؛ نظریه سیاسی؛ نظریه اجتماعی.